

Introitus:

„Kámen, jež zavrhli stavitelé, stal se kamenem úhelným. Stalo se tak skrze Hospodina, tento div se udál před našimi zraky. Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho.“ (Žalm 118, 22-24)

Toto praví Hospodin, Bůh Davida, tvého otce: Vyslyšel jsem tvou modlitbu, viděl jsem tvé slzy. Hle, uzdravím tě. Třetího dne vstoupíš do Hospodinova domu.

(2. Královská 20, 1-5, zvl. 5)

Chci vám připomenout, bratří, evangelium, které jsem vám zvěstoval, které jste přijali, které je základem, na němž stojíte, a skrze něž docházíte spásy, držíte-li se ho tak, jak jsem vám je zvěstoval – vždyť jste přece neuvěřili nadarmo.

Odevzdal jsem vám především, co jsem sám přijal, že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem a byl pohřben; byl vzkříšen třetího dne podle Písem, ukázal se Petrovi, potom jedenácti. Poté se ukázal více než pěti stům bratří najednou; většina z nich je posud na živu, někteří však již zesnuli. Pak se ukázal Jakobovi, potom všem apoštolům. Naposledy ze všech se jako nedonošenému dítěti ukázal i mně. Vždyť já jsem nejmenší z apoštolů a nejsem ani hoden jména apoštol, protože jsem pronásledoval církev Boží. Milostí Boží jsem to, co jsem, a milost, kterou mi prokázal, nebyla nadarmo; více než oni všichni jsem se napracoval – nikoli já, nýbrž milost Boží, která byla se mnou. Ať už tedy já, nebo oni – tak zvěstujeme a tak jste uvěřili.

Když se tedy zvěstuje o Kristu, že byl vzkříšen, jak mohou někteří mezi vámi říkat, že není zmrtvýchvstání? Není-li zmrtvýchvstání, pak nebyl vzkříšen ani Kristus. A jestliže Kristus nebyl vzkříšen, pak je naše zvěst klamná, a klamná je i vaše víra, a my jsme odhaleni jako lživí svědkové o Bohu: dosvědčili jsme, že Bůh vzkřísil Krista, ale on jej nevzkřísil, není-li vzkříšení z mrtvých. Neboť není-li vzkříšení z mrtvých, nebyl vzkříšen ani Kristus. Nebyl-li však Kristus vzkříšen, je vaše víra marná, ještě jste ve svých hříších, a jsou ztraceni i ti, kteří zesnuli v Kristu. Máme-li naději v Kristu jen pro tento život, jsme nejubožejší ze všech lidí!

(1. dopis Korintským 15, 1-19)

Páv

Když slavíme neděli vzkříšení a vždycky, když máme prostřený stůl, jsme spolu také s těmi, kteří už zvítězili, s těmi, kteří nás předešli do Boží slávy. Nemůžeme jim už nijak pomoci, oni nám už také nepomohou, ale smíme se s nimi radovat.

První křesťané nám vybojovali svým životem a jeho zápasy vyznání a předali nám svoji víru. To, co jsme četli z listu Korintským, je pravděpodobně nejstarším textem o Kristově vzkříšení.

Víra starých otců se objevovala v symbolech, které si malovali a ryli do stěn římských katakomb. Nápisy a obrazy ještě dnes zjevují tajemství křesťanského života prvních staletí, stále opakují starověký křesťanský epitaf: *Tauta ho bios* - Toto je náš život. Byla to ryba, kotva, chléb, víno, pastýř s beránkem¹, ale také - páv. My jsme si navykli páva brát jako symbol pýchy. (hinduisté říkají: Paví krok – krok zloděje, paví hlas – hlas d'áblův, paví ocas – šat andělů) ale první křesťané viděli páva jako symbol nesmrtelnosti či vzkříšení.² To proto, že páv stále odhazuje pera a stále mu

1 Prof. Royt, UK: „Tematickou, kterou známe z raně křesťanského prostředí, můžeme rozdělit na jednoduché symboly. Patří mezi ně třeba ryba, kotva, rybář, loď, ovce, chleba, víno. Tyto jednoduché symboly jsou jakési *signum naturale*, přirozené symboly, protože když se podíváte do Nového, ale i Starého zákona, tak tam ovce nebo loď jsou součástí obživy obyvatel Středomoří. A jestliže tyto ovce, chleba a tak dále znamenaly zachování života ve zdejšího, tak bylo snadné je přeznačit ve smyslu zachování života věčného. Můžeme tedy říci, že nejde o žádnou skrytou, tajemnou symboliku, ale o symboliku zcela přirozenou.“ http://www.rozhlas.cz/planetarium/historie/_zprava/677475

2 Ve starých dokumentech je páv královským symbolem. V řecké mythologii je spojován z bohyní Hérrou, v hinduismu na pávu jezdí bohyně Lakšmí, s pávem je spojen Brahma, karma a Sarasvátí Představuje slunko, měsíc a hvězdy a kolo života. V hinduismu se mluví, že páv má šat anděla, hlas d'ábla a krok zloděje. V Číně páv

rostou nová stejně krásná, jako ta první. A snad i díky kvalitnímu a trvanlivému drůbežimu masu si u sv. Augustina vysloužil příměr nesmrtnosti.

Řekli jsme si, že je to text nejstarší. A přesto se v něm objevuje velice moderní námitka: „*Celé vzkříšení je nesmysl. Kristus nevstal a není také vzkříšení! A pokud vstal, je to stejně jedno. Jde o to, co víra přináší na této zemi!*“ List do Korintu od začátku řeší velice pozemské a dnešní záležitosti. Víra se v něm mnohokrát skloňuje z hlediska pozemského užitku. Nejdříve jsou to politické kluby křesťanů (1, 1-16 a 3, 1-23), nedostatečnost evangelia o kříži Pána Ježíše ve světě vzdělanosti a filozofie (1, 17 až 2,16), pravé hodnoty pozemského života (3, 10-15), manželství a podivné vztahy (5, 1-13 a 7, 1-40; 11, 1-12), sexuální nevázanost (6, 15-20) majetek a tahanice o něj (6, 1-14), svobodu požitkářů (8, 1-13), náboženské projevy jednotlivých věřících, dary Ducha svatého a zmatky v jejich používání (12, 1-31), program bohoslužeb (14, 1-40).

To je přesně jako dnes! Víra nám musí nést, musí mít vliv na naše dnešky! Jsme tak zaměřeni na dnešek, že potíráme minulost a snad i budoucnost! Jsme schopni hodiny stát v kostelích, jakoby se víra odehrávala v pozemském rituálu. Jsme schopni se hádat o věrouky... Z úst kazatelů je spíše slyšet důraz: *Kdyby byla vaše víra jen pro věčnost, jsme nejubožejší ze všech lidí...* Tady je třeba uzdravovat a být zdrav, tady je třeba vítězit, tady je třeba zbohatnout, tady...

Ale v textu Bible je to přesně naopak: *Máme-li naději v Kristu jen pro tento život, jsme nejubožejší ze všech lidí!* Co to znamená?

1. Především se nejedná o úlet od reality. Není to útěk k nebesům a naprostá pasivita ubohosti, která nereaguje na nedostatek práva a spravedlnosti ve společnosti. Na nedostatek řádu i nejobyčejnějšího prosazování tohoto řádu. Vždyť žijeme ve světě, ve kterém si každý dělá svá práva a bez úcty k tomu obecně lidskému dobru si je pak prosazuje navzdory všemu. Podle tohoto způsobu myšlení by mělo smysl jen to, co se nám vrátí tady a teď. Kdo má naději na smysl života s Kristem pouze v tomto životě, bude velice zklamán. Vždy se dočká jen zlomku toho, co je v Ježíši Kristu připraveno nám všem.
2. Znamená to, že svůj život budeme žít s hlediskem věčnosti. S tím, že smysl tomu všemu dá až Kristův příchod. Pro takové myšlení je hned několik biblických důkazů: Například kapitola dopisu Židům (11.), kde se pisatel rozepisuje o těch, kteří věřili a nedošli k výsledku toho, v co uvěřili. Také bychom mohli myslet na kapitolu popisující soud nad pronárody, kde se udivení lidé ptají, kdy že viděli Ježíše a dali mu pít, jíst či navštívili jej. Všechno, co udělali těm nejmenším na světě, dostalo smysl až před Pánovým trůnem. Protože díky tomu byli přijati a ne odmítnuti (Matoušovo evangelium 25, 31nn). Oba zmíněné texty jasně vysvětlují, že jde o závažné kroky, o investice času, sil a peněz. Investujme do budoucnosti! Nedělejme předsevzetí, dělejme kroky!

Kristus Vstal z mrtvých. Haleluja! A máme v Něm svoje naděje pro dnešek i pro věčnost! A stejné naděje neseme i s našimi předky. Oni nám odevzdali a my předáváme dále.

Hospodina stále před očí si stavím, je mi po pravici, nic mnou neotřese. Proto se mé srdce raduje a moje sláva jásá, v bezpečí přebývá i mé tělo, neboť v moci podsvětí mě neponecháš, nedopustíš, aby se tvůj věrný octl v jámě. Stezku života mi dáváš poznat; vrcholem radosti je být s tebou, ve tvé pravici je neskonale blaho. Žalm 16, 8nn

symbolizoval vysoký post, jeho chvost představoval nebeskou klenbu a "oči" na chvostě představovali hvězdy. Navíc oči na chvostu představují vševidoucí Božské oko, případně oko našeho srdce. A protože páv svoje pera shazuje od července každého roku a do zimy mu zase narostou, představuje sebeobnovu, nesmrtnost a věčnost. Choval se také pro jídlo. Jeho maso bylo trvanlivé a dobré bílé maso. Motivy posbírány z různých zdrojů. Např: <http://mracnahora.wordpress.com/2007/04/08/samanski-sprievodcovia-pav/>